

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng Chủ nhật ngày 06/03/2022

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 815

“KHI GẶP BỆNH KHỔ VÀ KHÓ KHĂN,

TÌM LINH ĐỒNG, LINH CỐT CÓ LỢI ÍCH GÌ CHĂNG?”

Linh đồng, linh cốt những người làm cho những chúng sinh dựa vào thân của họ để lên nói chuyện. Có một điểm chúng ta cần chú ý: Người xa lìa dục vọng, không bị sai khiến bởi dục vọng mới có thể chân thật giúp chúng ta. Nếu họ vẫn bị sai khiến bởi dục vọng, vẫn tham cầu ngũ dục thì chúng ta nên tránh xa họ, càng xa càng tốt, họ chẳng qua chỉ vì vụ lợi mà thôi. Chúng ta chỉ là những con mồi đến để cung phụng cho họ.

Hòa Thượng nói câu chuyện về Từ Hi Thái Hậu. Ban đầu, từ quan đến dân đều đọc tụng và làm theo “*Kinh Vô Lượng Thọ*” nhưng sau đó Từ Hi Thái Hậu không làm theo “*Kinh Vô Lượng Thọ*” nữa. Mỗi lần có việc, bà đi hỏi linh quý, nghe linh quý phán truyền. Muốn nghe linh quý thì phải thông qua linh đồng, phải nhờ người nào đó để nói.

Trong nhân gian, chúng ta cũng đã từng nghe qua hoặc chính bản thân chúng ta đã tiếp xúc qua thì chúng ta thấy vấn đề này đa phần là không tốt. Ban đầu tưởng chừng là tốt nhưng sau đó người ta mưu lợi để hưởng thụ năm dục sáu trần nên có vấn đề xảy ra. Khó khăn lúc đầu không nghiêm trọng như vậy nhưng sau khi tiếp xúc, gặp họ rồi thì vấn đề trở nên nghiêm trọng hơn. Trong xã hội rất nhiều người gặp việc này. Ban đầu chúng ta tưởng là được nương nhờ họ, ai ngờ đâu sau khi gặp họ, chúng ta lại còn khổ hơn. Mọi người phải hết sức cẩn thận đối với vấn đề này! Hòa Thượng rất từ bi, Ngài luôn nhắc nhở những vấn đề chúng sinh gặp phải. Ngài dùng tâm chân thành, thẳng thắn để khuyên bảo, nhắc nhở chúng ta.

Trước đây, có một người điện thoại cho tôi nói: “*Khi gặp khó khăn con đã đến tìm người đó. Ban đầu con cũng giải tỏa được một chút khó khăn, nhưng sau đó ngày nào cũng phải nghe tiếng người đó nói, nghe người đó phán truyền, ngày nào không nghe thì trong người cảm thấy rất khó chịu. Đặc biệt khi họ nói họ cần 20 chục triệu, 50 chục triệu, họ cần bao nhiêu thì con phải cố gắng lo đủ cho họ bấy nhiêu. Con phải bưng bít, giấu chồng, giấu gia đình không cho ai biết*”. Tôi thấy đúng là cô ấy đã khổ rồi còn bị làm cho khổ hơn. Họ chỉ vì muốn có nhiều tiền để thỏa mãn ngũ dục, tài sắc danh thực thùy mà làm khổ người khác. Đáng lẽ ngay từ ban đầu chúng ta phải tránh xa họ, phải chạy thật xa. Tôi nói: “*Bây giờ cố gắng niệm A Di Đà Phật, đừng niệm người đó nữa! Người đó làm cho mình nhớ họ thì mình cố gắng nhớ*

A Di Đà Phật, niệm A Di Đà Phật, không để họ không chế tinh thần của mình nữa". Nhưng sau đó tôi cũng không biết cô ấy ra sao vì họ không liên lạc lại.

Hòa Thượng nói: ***"Có rất nhiều người bình thường nghe Kinh, học Phật nhưng khi gặp khó khăn lại đi tìm Thầy bói toán, đi xem phong thủy, đi tìm linh thần để cầu cảm ứng. Những người đó không có công phu chân thật cho nên họ không thể giúp chúng ta được!"***.

Họ không thể giúp chúng ta được bởi vì họ nhờ vào linh quý, mà linh quý chỉ biết những việc nhỏ nhỏ trong đời sống, trong khởi tâm động niệm của ta. Trong nhà chúng ta xảy ra việc gì thì linh quý đều biết hết. Chúng ta vừa mới đến thì họ đã gọi đúng tên cúng cơm của mình, nói đúng tên của Cha, tên của Ông nội đã mất. Những linh quý nhỏ cũng có thể biết, linh quý có quá trình dài nhiều năm làm quý thì còn cao tay hơn. Nhưng đó không phải là công phu chân thật, không phải là công đức phước báu chân thật.

Hòa Thượng đã tiếp xúc qua rất nhiều linh đồng, họ tự cho mình là môi giới giữa Thần Thánh với người trần gian. Hòa Thượng nói: ***"Có những người bói toán rất hay, chúng ta khen họ. Tại vì sao họ không bói cho họ mà ngày ngày phải đi xem bói cho người khác để thu lời. Thầy bói đoán vận mệnh, đoán số mạng nhưng lại sống nhờ vào tiền người ta trả. Họ xem phong thủy rất hay, tại sao họ không xem cho chính mình? Bạn nghĩ nhiều một chút mà xem thì bạn sẽ tự hiểu ra. Chúng ta cầu cảm ứng, nhưng cảm ứng có thể cầu được hay sao? Không phải là do cầu mà được! Xã hội hiện tại có rất nhiều linh đồng. Nếu bạn có trí tuệ, những điều họ nói ra đúng như lý như pháp thì chúng ta có thể nghe để tham khảo, nếu họ nói không đúng như lý như pháp thì họ chỉ lừa gạt chúng ta để lấy tiền"***.

Nếu họ giỏi thì họ tính toán vận mệnh cho chính mình, không phải kiếm tiền nhờ vào việc xem từng quẻ bói. Nếu người xem phong thủy biết hướng nào là hoàng kim, biết ở chỗ nào để có long mạch tiền vô như nước thì tại sao họ không bói cho chính mình? Nếu họ giỏi như vậy thì họ đã khiến cho bản thân họ, thân bằng quyến thuộc của họ trở thành giàu nhất thiên hạ rồi. Chúng ta thấy những tỉ phú giàu nhất Việt Nam có phải là những người xem phong thủy không? Các đại gia đều phải làm ăn từ nhỏ đến lớn.

Nếu những điều họ nói ra đúng như lý như pháp thì chúng ta có thể tham khảo. Ví dụ họ nói: Bồ thí tiền tài thì có tiền tài, bồ thí pháp thì được thông minh trí tuệ, bồ thí vô úy thì được khỏe mạnh sống lâu. Ví dụ họ khuyên chúng ta phải sống nghiêm túc, phải trì giới thì mới được định, có định thì mới có trí tuệ.

Tôi biết có nhiều người bị lừa tiền, bị lừa cả tình. Nhiều người thấy gia đình bất an, nghi ngờ chồng ngoại tình rồi đi nhờ Thầy bói làm bùa, làm phép để giữ chồng. Họ bị lừa tiền, sau một thời gian thì bị lừa luôn cả tình mà phải ngậm miệng không dám nói với ai. Có một người gọi điện cho tôi nói: ***"Hôm nay con rất ngu! Công ty cho nghỉ việc một ngày nên con đi xem bói. Thầy bói nói ông xã của con ngoại tình khiến con mất ngủ cả đêm, đi tìm dấu vết"***. Tôi nói: ***"Đúng ngu!"***.

Hòa Thượng nói: *“Tôi đã từng bị những người linh đồng gạt. Họ đến nói năng xằng vạy, yêu cầu đủ thứ. Tôi thẳng thắn, không khách sáo nói với họ rằng: Các vị hãy trở về nơi của các vị, mau đi khỏi đây!”. Về sau họ không dám tìm đến gặp tôi nữa”*. Hòa Thượng nói một cách đầy uy lực khiến họ sợ và rút lui.

Hòa Thượng nói: *“Chúng ta nhất định phải biết: Phật lấy giáo học để tiếp dẫn tất cả chúng sanh. Yêu ma quỷ quái tuy có chút thần thông nhưng họ không biết giáo học, họ không biết làm giáo dục. Nhà Phật chúng ta không dùng thần thông. Phật không dùng thần thông, Phật dạy bảo các hàng đệ tử cũng không dùng thần thông. Phật dùng giáo học chính quy dạy bảo chúng ta những chuẩn mực từ nơi thân, khẩu, ý. Thân không được sát, đạo, dâm. Miệng không được nói dối, nói lời hung ác, nói lưỡi đôi chiều, nói lời thêu dệt. Ý không được tham sân si”*. Yêu ma quỷ quái thì tùy tiện thân khẩu ý, tùy tiện hưởng thụ thỏa mãn năm dục.

Có những người nói pháp rất hay, nói pháp như Phật Bồ Tát nói nhưng ngày càng tăng thêm tài sắc danh thực thù. Người tu hành nghiêm túc phải xa lìa, hạn chế đến mức thấp nhất ngũ dục, tài sắc danh thực thù. Đồng tu niệm Phật nhiều năm cũng rơi vào bẫy tiền, bẫy tình của họ mà không nhận ra bởi vì chính họ cũng tham tài sắc danh thực thù.

Hòa Thượng nói: *“Giáo huấn của Phật là giáo dục chính quy”*. Phật dạy chúng ta chuẩn mực ở thân, khẩu, ý, xa lìa dục vọng, xa lìa những tập khí tự tư tự lợi, danh vọng lợi dưỡng, hưởng thụ năm dục sáu trần, tham sân si mạn. Chúng ta đừng nghe theo, đừng cung phụng những người tùy tiện theo những tập khí này.

Hòa Thượng nói: *“Chúng ta chăm chỉ nỗ lực mà học tập Kinh điển của Phật. Đối với những giáo huấn mà Phật dạy thì chúng ta không một chút nghi hoặc. Phật dạy chúng ta buông bỏ vọng tưởng, phân biệt, chấp trước. Chúng ta dù ở bất cứ lúc nào, bất cứ nơi đâu, ở bất cứ cảnh duyên nào cũng phải xa lìa vọng tưởng phân biệt chấp trước, trong lòng chỉ có một câu “A Di Đà Phật”. Như vậy thì mới đúng!”*.

Chúng ta đã học qua hơn 800 chuyên đề nhưng không hề thấy Hòa Thượng dạy chúng ta cầu cúng, van xin, ban phước khi gặp khó khăn, bệnh khổ. Trước khi động thổ xây dựng, chúng ta cúng những vị Thần cai quản khu vực đó để chào hỏi, ra mắt họ, bày tỏ tâm cung kính đối với họ, ý nghĩa hoàn toàn khác, không phải là xin xỏ.

Hòa Thượng nói: *“Nếu bạn không buông xả được thiên kinh vạn luận thì những đạo lý này nói cho bạn nhưng bạn cũng không có lợi ích. Nếu bạn buông xả thì bạn dần dần hiểu được, dần dần nhập cảnh giới, quay về được với tự tánh thanh tịnh. Khi bạn nghe, bạn tiếp nhận giáo huấn của Phật, quay về sửa đổi, quay về được với tự tánh thanh tịnh thì bạn còn cao minh hơn những linh quý đó vì những linh quý vẫn còn ở trong lục đạo, vẫn còn bị dục vọng sai khiến. Những linh thần ở tầm cao, hay*

còn gọi là thần linh, họ cũng cũng vẫn ở trong lục đạo, chưa chứng được quả A La Hán. Những thần linh này cũng là chúng sanh ở trong sáu cõi. Bạn khuyên họ niệm Phật cầu sinh thế giới Tây Phương Cực Lạc thì họ rất cảm động, rất biết ơn bạn”.

Trước đây có một đạo tràng niệm Phật rất tinh tấn. Một ngày nọ, có người nhập lên tự xưng là “Đức ông”. Người trong đạo tràng có việc gì thì Đức Ông đều phán đúng nên mọi người rất tin. Sau đó Đức Ông khuyên mọi người chỉ đi làm từ thiện, không niệm Phật nữa. Đạo tràng niệm Phật mà không niệm Phật, chỉ đi làm từ thiện. Một người trong đạo tràng cảm thấy bất an nên gọi điện hỏi tôi. Tôi nói: “*Mấy người bị ma xỏ mũi dẫn đi rồi! Nếu là chánh chấp thì họ phải nhắc nhở hoặc khuyến khích chúng ta tu tập. Nếu họ không giúp chúng ta tu tập, khiến chúng ta xen tạp, dần dần buông lung, rời xa việc chuyên cần tu tập thì đó là tà pháp. Họ không phải là thần linh mà chỉ là những linh quỷ nhỏ”.*

Chúng ta thấy “**chánh**” và “**tà**” rất rõ ràng. Chánh giúp chúng ta xa lìa những tập khí phiền não, nhất là phiền não ở thân, khẩu, ý của chúng ta. Còn tà giúp ta thỏa mãn những tập khí xấu ác của thân khẩu ý. Nhưng chúng ta không nhận ra nên bị lừa, bị lừa một cách chí mạng, nhất là khi bệnh khổ, khi gặp khó khăn.

Hôm qua có một đồng tu gọi điện cho tôi khóc rất to. Họ nghe pháp bao nhiêu năm rồi nhưng không ngộ ra những đạo lý nhà Phật mà Hòa Thượng dạy. Nếu đúng như pháp thì chúng ta kính trọng, tán thán. Nếu không đúng như pháp thì chúng ta kính trọng nhưng không tán thán. Đối với Thầy hoặc Cha Mẹ của chúng ta cũng vậy, chúng ta hiếu kính cũng phải có trí tuệ chứ không được “*ngu hiếu*”, “*ngu kính*”. Đối với người phạm trai, phá giới thì chúng ta phải nhận ra.

Tôi nói với Mẹ tôi: “*Má phải tu tập! Con phụng dưỡng Má nhưng Má phải tu tập! Nếu Má không tu tập thì con chỉ phụng dưỡng vừa đủ, không phụng dưỡng dư ra để Má đi tạo nghiệp*”. Bồ Tát Phổ Hiền nói: “**Nhất giả lễ kính chư Phật, nhị giả xưng tán Như lai**”. Nếu đúng như lý như pháp thì chúng ta kính trọng tán thán, nếu không đúng như lý như pháp thì chúng ta kính trọng nhưng không tán thán.

Nếu chúng ta cung phụng Cha Mẹ để Cha Mẹ làm sai thì chúng ta ngu hiếu. Ví dụ con nai lưng ra làm, gom góp tiền để Mẹ đi đánh bài, đánh số đề thì đó là ngu hiếu. Trong hoàn cảnh này, chúng ta lo cho Cha Mẹ cơm gạo áo tiền vừa đủ, không cung phụng nhiều để Cha Mẹ đi tạo ác. Thiên hạ có nhiều Cha Mẹ phạm lỗi lầm. Cha Mẹ cũng là phạm phu thì vẫn phạm sát, đạo, dâm, vọng.

“*Đệ Tử Quy*” dạy:

“Cha Mẹ lỗi, khuyên thay đổi

Mặt ta vui, lời ta dịu

Khuyên không nghe, vui can thiệp

Dùng khóc khuyển, đánh không giận”.

Hòa Thượng nói: “***Giáo huấn của Phật là chính quy***”. Điều gì thuận với chính quy, thuận với tánh đức thì chúng ta tán thán và làm theo. Điều gì không thuận với chính quy, không thuận với tánh đức thì chúng ta phải uyển chuyển rời xa. Đó chính là “***từ bi phải có trí tuệ***”. Người học Phật làm bất cứ việc gì cũng phải dựa vào trí tuệ mà làm, đừng ngu hiểu ngu kính. Nếu chúng ta ngu muội, người ngoài nhìn vào sẽ nói: “***Đúng là hồ đồ!***”. Chúng ta học Phật pháp, học đạo đức Thánh Hiền, chúng ta thấy các Ngài làm như thế nào thì chúng ta làm theo như vậy.

Học Phật là học sáng suốt, minh mẫn nhưng chúng ta học thì ngày càng lú lẫn. Nhiều người để việc xảy ra nghiêm trọng, tan nhà nát cửa mà vẫn chưa nhận ra, chỉ biết khóc bù lu. Chúng ta phải rất sáng suốt! Khi có khó khăn, có bệnh khổ thì chúng ta phải đi tìm nguyên nhân rồi từ nơi giáo huấn của Phật mà tu sửa thì sẽ tốt.

Chúng ta tu hành niệm Phật nhiều năm, nghe họ khen một câu thì vui mấy ngày, nghe họ chê một câu thì buồn bã ủ rũ cả tháng, thậm chí không muốn nhìn mặt họ. Họ khen “***chị đạo này đạo lực khá quá!***” thì chúng ta tưởng mình tu có đạo lực lắm. Nhiều người như vậy. Người ta học Phật mà đi cầu thần, cầu quỷ, đi xem bói. Tôi chưa bao giờ đi xem bói toán. Có người tự động nói thì tôi nghe, nghe xong tôi để đó chứ không chấp trước. Trước đây, có một linh quỷ dựa vào một người rồi nói về tôi. Tôi nói: “***Tôi biết rồi! Không cần nói thêm nữa!***”.

Hòa thượng nói: “***Người tu hành lâu ngày mà còn khen thầy bói nói hay! Khi thầy bói nói đúng vận mạng của chúng ta thì chúng ta phải hổ thẹn mà khóc một trận thật to vì chúng ta tu hành nhưng không thay đổi được gì. Tu hành phải cải số! Nếu chúng ta đã cải số rồi thì thầy tướng đoán mạng không thể đoán ra được vận mạng của chúng ta. Nếu thầy bói đoán ra được thì chúng ta không có tu hành gì hết***”. Chúng ta tu hành thì điều quan trọng phải thay đổi được tập khí phiền não, thay đổi được vận mạng của mình.

Bà Hàn Quán Trưởng đi xem vận mạng cho Hòa Thượng nhưng Thầy bói không xem được. Thầy bói nói: “***Người này chết rồi!***”. Bà Hàn Quán Trưởng nói: “***Người này chưa chết, vẫn sống***”. Thầy bói nói: “***Ừ! người này làm nghề gì?***”. Bà Hàn Quán Trưởng nói: “***Người này xuất gia***”. Thầy bói nói: “***Nếu là Hòa Thượng thì không nói được vì đã cải được số rồi!***”.

Cách đây 3 – 4 năm, bác sĩ tim mạch nói tôi có thể không qua khỏi nhưng tôi cũng đã qua nhiều năm rồi. Bác sĩ khám xong thì nói với tôi: “***Thầy có sao không? Thầy có thể chết bất cứ lúc nào!***”. Tôi nói: “***Tôi biết lâu rồi!***”.

Phật nói: “***Cảnh tùy tâm chuyển***”, tâm chúng ta hoàn toàn chuyển đổi thì hoàn cảnh cũng thay đổi. Phật nói: “***Y báo tùy theo chánh báo***”, “***chánh báo***” là tâm chúng ta, “***y báo***” là hoàn cảnh xung quanh

chúng ta. Cho nên khi gặp khó khăn, gặp bệnh khổ thì chúng ta phải tìm nguyên nhân, tuyệt đối không đi xem tướng đoán mạng, không đi xem phong thủy để không bị lừa.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỉ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!

Chúng con chân thành cảm ơn!